

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/57/2012
Identifikačné číslo spisu:	4411010362
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:4411010362.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému T. C. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 3. apríla 2012, sp. zn. 1To/28/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 2. februára 2012, sp. zn. 3T/115/2011 bol obvinený T. C. uznaný vinným zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 135 písm. a/ Tr. zák. a zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a s poukazom na § 47 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

7. augusta 2010 v čase asi o 1.30 hod. v Nových Zámkoch, od Hlavného námestia sledoval poškodenú L. L. a na rohu ulíc Gúgskej a Námestie Hrdinov ľavou rukou ju chytil za krk, pričom v pravej ruke držal nôž, čepeľou ktorého jej smeroval na brucho, upozornil ju, aby bola ticho, lebo zomrie a takto ju odtiahol k rodinnému domu č. 4, na Námestí hrdinov, kde ju oprel o múr, hladkal ju a ohmatával po prsiach, bozkával na ústa a po tvári, čomu sa poškodená bránila a keď jej povedal, že chce mať s ňou pohlavný styk, nesúhlasila s tým a žiadala ho, aby ju pustil, proti vôli poškodenej jej stiahol elastické nohavice a nohavičky, ohmatával ju v oblasti pohlavných orgánov, svojím pohlavným údom sčasti vnikol do jej pošvy a po tom čo poškodenej zazvonil mobilný telefón, prikázal jej, aby do telefónu nič nehovorila a telefón mu dala, čo poškodená zo strachu uposlúchla a následne sa jej podarilo z miesta utiecť, odcudzením mobilného telefónu značky Samsung C 3050 poškodenej L. L. spôsobil škodu vo výške 70,- Eur,

pričom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 9. novembra 2006 , sp. zn. 3T/68/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. novembra 2006 bol odsúdený za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so

zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ktorý vykonal 24. apríla 2010,

a rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. januára 1988, sp. zn. 5T/816/1987, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 1988, sp. zn. 2To/157/1988 bol odsúdený za pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, ktorého sa dopustil ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal 2. júna 2000,

a rozsudkom Okresného súdu Trnava z 23. augusta 1982, sp. zn. 2T/522/1982, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 4. novembra 1982, sp. zn. 6To/605/1982 bol odsúdený za pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 1 mesiac so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal 2. februára 1996.

Za to mu bol uložený podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 7 Tr. zák. a § 47 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení odvolanie.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 3. apríla 2012, sp. zn. 1To/28/2012 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že obvineného (pri nezmenenom skutkovom základe) uznal za vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a s poukazom na § 47 ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd za to obvinenému uložil podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. a § 47 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky z 12. augusta 2010, sp. zn. 0T/28/2012 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu 31. mája 2012 dovolanie, ktoré neskôr sám doplnil vlastným podaním z 19. júna 2012 (č. l. 384) a podaním z 23. júna 2012 (č.l. 385). Spisový materiál bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 20. septembra 2012.

Obvinený v odôvodnení svojho dovolania uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, druhý, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a tretí, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najprv obvinený odôvodnil dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Tvrdil, že k určitým sexuálnym aktivitám došlo, ale na základe dohody s poškodenou a za odmenu. Jediným usvedčujúcim dôkazom je podľa neho len výpoveď poškodenej - 23 ročnej Rómky. Zdôraznil, že žiadne

stopy násilia na šatoch i na jej tele zistené neboli a pokiaľ sa mal akt uskutočniť spredu a postojacky, je podľa jeho názoru absolútne vylúčené, aby bez aktívnej spolupráce mohol vniknúť svojím pohlavným údom do jej pohlavného ústrojenstva. Za preukázané považoval, že poškodená nekričala o pomoc a ani sa nesnažila ujsť. Spomenul i rozpory vo výpovediach matky poškodenej a poškodenej ohľadom skutočnosti, kedy došlo k zdvihnutiu telefónneho hovoru. Spochybnil vierohodnosť jej výpovede s tým, že táto sa mala skúmať v širších súvislostiach s vykonanými dôkazmi aj na pojednávaní. Uviedol tiež, že poškodená už v minulosti trpela na pocity traumy a psychické poruchy. Okresný súd pri hodnotení dôkazov bol ovplyvnený jeho minulosťou a teda nesprávne a nedostatočne vyhodnotil dôkazy, ktoré jeho vinu absolútne spochybňujú. Pokiaľ ide o trestný čin lúpeže tu obvinený tvrdil, že telefón poškodenej odňatý pod hrozbou bezprostredného násilia nebol, čo vyplýva i zo samotnej výpovede poškodenej, pričom odcudzenie telefónu poprel a tvrdenia poškodenej označil za nepravdivé. Na záver uviedol, že pokiaľ aj by sa uverilo výpovedi poškodenej ohľadom odcudzenia telefónu, mohlo by ísť maximálne o trestný čin krádeže a v žiadnom prípade nie o trestný lúpež.

Vo svojom podaní z 19. júna 2012 označenom ako „Doplnenie k Dovolaniu“ obvinený zopakoval, že je nevinný. Zdôraznil, že poškodená je panna a je psychiatricky liečená od detstva. Uviedol tiež, že súd pochybil, keď neprihliadol na výpoveď odborného lekára - gynekológa a trest podľa jeho názoru je neprimeraný vzhľadom na slabo zistený skutkový stav. V závere dodal, že sa v ostatnom pridržiava dovolania podaného prostredníctvom obhajkyne.

Až v ďalšom doplnenom dovolaní (č.l. 385) obvinený odôvodnil ďalšie dva uplatnené dovolacie dôvody. Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. odôvodnil tak, že súd rozhodoval na základe dôkazov, ktoré nevykonali zákonne, a to vzhľadom na ich rozpornosť. Naplnenie ďalšieho dovolacieho dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.) videl v tom, že trest mu uložený je neprimerane vysoký a neúmerň. Súd tiež nesprávne postupoval, keď poukázal na predošlé odsúdenia obvineného, pretože nebol trestaný ešte za takéto trestné činy.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 2. februára 2012, sp. zn. 3T/115/2011 a rozsudok Krajského súdu v Nitre z 3. apríla 2012, sp. zn. 1To/28/2012 v zmysle § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil a aby bola vec vrátená Okresnému súdu Nové Zámky na nové prejednanie a rozhodnutie v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ktorá navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie zamietol podľa § 392 ods. 1 Tr. por. (č.l. 387-388).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Nitre z 3. apríla 2012, sp. zn. 1To/28/2012, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod odvolania (§ 374 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným T. C. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu podaného dovolania v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je zrejmé, že tento dovolací dôvod je založený len na názore obvineného o nesprávnosti skutkových zistení súdov a nesprávnom hodnotení dôkazov oboma súdmi. V dovolaní v súvislosti s týmto dovolacím dôvodom nie je uvedený ani jeden dôkaz, ktorý by nebol vykonaný spôsobom, ktorý by pre konkrétny dôkaz predpisoval zákon. Obvinený len všeobecne tvrdí, že „súd rozhodoval v znení dôkazov, ktoré súd nevykonali zákonne a to vzhľadom na ich rozporuplnosť“.

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. namietal, že trest je neprimerane prísny a došlo v podstate k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák.

Po preskúmaní spisového materiálu dovolací súd dospel k záveru, že súdy správne postupovali, keď potrestali obvineného T. C. podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., pretože menovaný obvinený (okrem trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. uvedeného v § 47 ods. 2 Tr. zák.) bol už za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody. I keď ide o trestné činy spáchané za účinnosti tzv. „starého“ Trestného zákona, je treba v tomto prípade aplikovať prechodné ustanovenie § 437 ods. 5 Tr. zák., pričom skutočnosť, že nejde o obvineným nazvanú „obdobnú činnosť“ nemá žiaden význam.

Pokiaľ obvinený namietal uloženie neprimerane prísneho trestu, tu treba uviesť, že táto námietka nenapĺňa žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku chybného výroku o vine, zákon vo vzťahu k výroku o treste upravuje v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dva dovolacie dôvody. Podľa tohto ustanovenia možno dovolanie podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Posudzujúc posledný obvineným uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietat právne vady, ale nie je možné účinne namietat vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietat, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne.

Dovolacie námietky obvineného sa v tomto smere nedotýkali právneho posúdenia zistených skutkov, ale hodnotenia jednotlivých dôkazov súdov prvého a druhého stupňa a najmä spochybňovali skutkové závery („Namietaním skutkov mám za to, že sa nestali a ani ich spáchanie nebolo riadne dokázané....“, „...je technicky nemožné uznať ma za vinného zo zločinu znásilnenia napriek tomu, že odborným lekárskeým zistením bolo zistené, že poškodená bola v čase po údajnom znásilnení panna!“, „Obžalovaný celkove popiera odcudzenie telefónu a bráni sa tým, že celé obvinenie ohľadom telefónu ako aj ostatné okolnosti a tvrdenia poškodenej sú nepravdivé.“), čo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. S poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nemôže obvinený vyvodzovať žiaden dovolací dôvod.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku rozsudkov oboch súdov po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna.

Potom dovolací súd so zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., musel dovolanie obvineného T. C. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.